

KIRMIZIFARE

Çocuklar için edebiyat ve sanat dergisi

Sayı: 104

Kasım 2006

mavibulut

KIRMIZIFARE

çocuklar için edebiyat ve sanat dergisi

Yaygın süreli yayın. Sayı: 104, Kasım 2006

Kuruluşu: 1990

Sahibi:

Mavibulut Yayıncılık Tic. ve San. Ltd. Şti. adına Hüseyin Fatih Erdoğan

Yazı İşleri Müdürü:

Keriman Güldiken

İşletme Müdürü: Lütfü Kılınc

Editör: Dr. Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Aytül Akal, Prof .Dr. Meral Alpay, Aysel Gürmen, Mavisel Yener, Yıldırım Derya,
Mustafa Delioğlu, Gülten Dayıoğlu, Mustafa Ruhi Şirin

Kapak: Papatya ve Kurtlar kitabından alınmıştır.

©2006, İş Bankası Kültür Yayınları

Pija Lindenbaum

Ayda bir çıkar

Fiyatı: 4.5 YTL

Yıllık abonelik bedeli: 49 YTL

Baskı:

Graphis Matbaa

Yüz yıl Mah. Matbaacılar Sitesi 1. Cd. No:139

Bağcılar İstanbul

Tel: 0212- 629 06 07

MAVİBULUT YAYINCILIK TİC. VE SAN. LTD.

Perpa B Blok Kat: 11 No: 1930

Okmeydanı İstanbul

Tel: 0212-320 21 30

Faks: 0212-320 21 33

www.kirmizifare.com

kirmizifare@superonline.com

Merhaba!

Bu ay Dünya Çocuk Kitapları haftasını (13-19 Kasım) kutluyoruz. Hafta boyunca okullarımızda çeşitli etkinlikler düzenlenecek. Öğretmenler kitaplardan söz edecek, çocuklar için yazan yazarlar okulları ziyaret edip okurlarıyla tanışacak. Çocuklar yazarlara "kitaplarını nasıl yazdıklarını" soracak, yazarlar da çocuklara "nasıl kitaplar istediklerini" soracak ve yazarlar okullarda geçirdikleri mutlu günlerini kitaplarını imzalayarak bitirecekler. Sonra?

Sonra evlerine dönüp masalarına oturacaklar ve yazmakta oldukları kitaplarını yazmaya yepyeni bir coşku ile kaldıkları yerden devam edecekler. Ya da yepyeni bir heyecanla yepyeni bir kitaba başlayacaklar... Gördünüz mü, ne kadar önemlisiniz sizler yazarlar için. Siz olmasanız öyle mutsuz olurlardı ki! Mutsuz olmak mı? Güldürmeyin beni, siz olmasanız var olmazlardı bile...

Heeey, bu arada farkında mısınız, yeni yıl geliyor!

Fatih Erdoğan

İçindekiler

Eskilerden... • 2

Bütün Yaz • 3
Ahmet Hamdi Tanpınar

İşe Kaçan Anne • 4
Tülin Kozikoğlu

Resimden Kaçan Bulut • 8
Simla Sunay

Sihirli Kaykay • 14
Fatih Erdoğan

Üç Dilek • 18

İki Kurbağa • 23

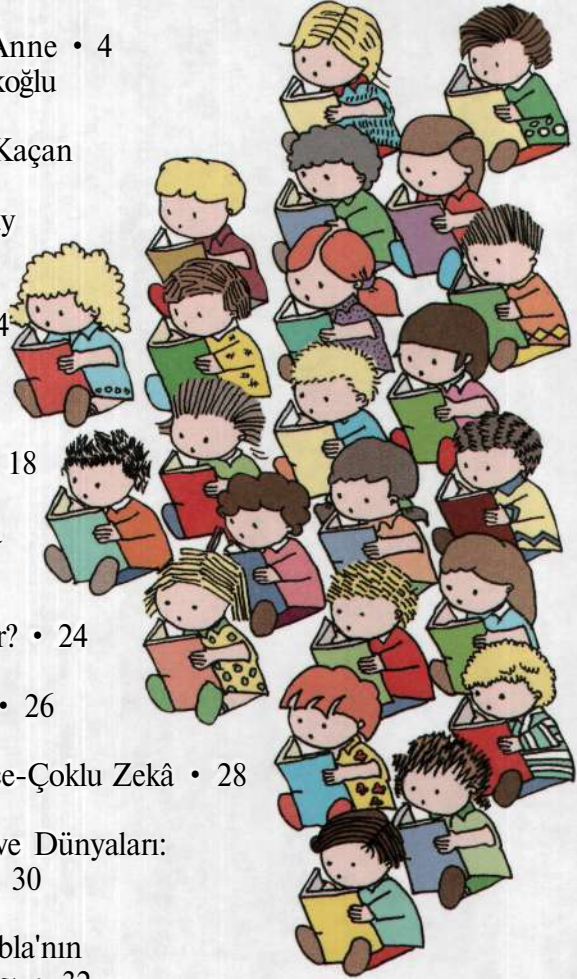
Kim Kimdir? • 24

Bilimoyun • 26

Çok Eğlence-Çoklu Zekâ • 28

Hayvanlar ve Dünyaları: Yarasalar • 30

Keriman Abla'nın Kitap Sofrası • 32

Eskilerden... 1697 yılında Gustave Doré isimli bir ressam "Kırmızı Başlıklı Kız" masalında, kurtla kızın ormanda karşılaşmasını böyle resimlemiş... Bundan tam 309 yıl önce...

Bütün Yaz

Ne güzelgeçti bütün yaz,
Geceler küçük bahçene,...
Sen zambaklar kadar beyaz
Ve ürkek bir düşüncede,
Sanki mehtaplı gecede,
Hülyan, eşiği aşılmaz
Bir saray olmuştu bize;
Hap solmuş gibiydim bense,
Bir çözülmez bilmecede.
Ne-güzel geçti bütün yaz,
Geceler küçük bahçede.

Ahmet Hamdi Tanpınar

4

Uzaylı arkadaşları söylemişlerdi, anneler çocuklarını, "işyerinde çalışıyorum" diye kandırırlardı. Aslında anneler işyerlerinde bütün gün oyun oynarlar, eve sadece yemek yemeye ve uyumaya gelirlerdi. Orada çok eğlenirler, zaten bu yüzden her gün, her gün işe giderlerdi. Ve uzaylı arkadaşları hiç yalan söylemezdi. Şimdiye dek ne dediyse her doğru çıkmıştı. Onlar her şeyin en doğrusunu bilirlerdi. Çok akıllıydılar.

İŞE KAÇAN ANNE

**Tülin
Kozikoglu**

Ali annesinin eve gelince neden hep çok yorgun olduğunu ve onunla hiç oyun oynamak istemediğini böylece anlamış oldu. Her sabah Ali uyurken kaçarak işe gitmesi de bundandı demek ki. İşyerinden defalarca telefon edip nasıl olduğunu sorması neyin nesiydi peki? Ali evde tek başına otururken, o işyerinde bir dolu arkadaşla bütün gün oyun oynuyordu. Kim bilir nasıl eğleniyordu. "Haksızlık!" diye düşündü Ali.

Bu soruna bir çözüm getirmeye karar verdi. Düşündü ve buldu. Eğer annesi işe gitmezse, işteki arkadaşlarıyla oyun oynayamaz, böylece canı sıkılırdı. O zaman Ali hemen onun yanına gider ve, "Çok sıkılıyorsan, istersen ben seninle oyun oynarım," derdi. O gün en güzel oyunları annesine

öğretir, böylece evde de oyun oynayarak eğlenilebildiğini ona göstermiş olurdu. Annesinin ertesi gün işe gitmesini muhakkak engellemeliydi.

Ertesi sabah annesi işe gitmek için kapıya geldiğinde Ali sıkı sıkı kapıyı tutuyordu. Annesine, "Gitme!" diye yalvardı. Annesi üzgün bir yüzle, "Gitmek zorundayım," dedi.

"Gitme, ben seninle oynarım!"

Annesi, "Söz, akşam gelince seninle oynayacağım!" diye cevapladı.

"Hayır, iş gitmene gerek yok. Ben seninle şimdi de oynamak istiyorum!" diye ısrar edince annesi sinirlendi. Sert bir sesle,

"Şimdi geç kaldım. Bu konuyu akşama konuşuruz!" diyerek Ali'yi kolundan çekştirerek kenara itti ve çıkıp gitti. Ali giderken annesinin, "Gitmek mi zor, kalmak mı?" dediğini duydu. Ali üzgünken annesi hep böyle anlamadığı laflar ederdi zaten.

Ali çok mutsuzdu. Uzun arkadaşları bir kez daha haklı çıkmışlardı. Gerçekten de annesi iş arkadaşlarıyla çok eğleniyordu galiba. Ali, annesi isterse televizyonu bile açmadan bütün günü onunla oyun oynayarak geçirmeye hazırdı. Ama annesi onu dinlememişti bile. Çekip gitmişti arkadaşlarıyla eğlenmeye. Ne yapmalıydı annesini evde tutmak için? Uzun arkadaşları olsa ona güzel bir

fikir verebilirlerdi. Ama her zamanki gibi gerekli olduklarında tatildeydiler. Kim bilir hangi gezegende denize girmekle meşguldüler.

Akşam annesi geldiğinde Ali'ye bir şeyler anlattı. İşe gidip para kazanmaktan, kazandığı parayla ona oyuncak almaktan falan bahsetti. Annesine niçin birileri oyun oynadığı için para veriyordu? Ali oyun oynayınca niye kimse ona para vermiyordu? Kafası iyice karıştı. Bunları düşünerek kaybedecek vakti yoktu. Ertesi sabah için planlar yapmaya başlamalıydı artık.

Ertesi sabah uyandığında doğrudan kapıya gitti. Telefonun yanında duran anahtarı aldı. Kapıyı içerden kilitledi ve anahtarı da odasındaki gizli köşesine sakladı. Bu müthiş bir plandı. Annesi Ali'yi öptü, "Akşama görüşürüz..." diyerek kapının kolunu

RESİMDEN KAÇAN BULUT

Simla Sunay

ir zamanlar çok
kurak bir ülkede
Esmer küçük bir
oğlan yaşarmış. Herkes
ona Kil dermiş. Kilin

yaşadığı bu
ülkede tam
beş yıldır
yağmur
yağmıyormuş.
En son Kilin
doğduğu

gün
yağdığını

herkes bilir, herkes
söylemiş de bu yüzden
Kil kendini suçlarmış.
"Yağmuru ben mi kaçırdım?.,
diye sorar da sorarmış.
Ömründe yağmur nedir

görmediğine mi, yoksa doğduğu gün
"Inga larıyla yağmuru kaçırdığına mı
üzülsün, bilemezmiş. Yeni doğan
bebeklerin inga sı gerçekten de
çok ürkütücüymüş. Kız kardeşi
Sam'ın doğduğu gün Kil bunu çok
iyi anlamış. Ne var ki kız kardeşine
kaçıracak bir şey kalmamış.

Kuraklık, her şeyi ya büzüyor,
ya çatlatıyormuş. Toprak yolların
yarıkları neredeyse bir
çocuğu

yutacak kadar genişlemiş. Sıcaklık, önce çiçekleri soldurmuş, çimenleri sarartmış. Derken nehirleri kurutmuş. Nehir yatakları çöplük olmuş. Güneşin kavurduğu ağaçlar kurumuş. Kaktüsler bile dikenli ve şiş gövdelerinde sakladıkları suya rağmen fazla dayanamamışlar. Sıcak rüzgâr, toprağı yer yer pişirip ufalamış. Dağ tepe, tepe ova, ova çöl olmuş. Hayvanlar bir bir göç etmeye başlamış.

Susuzluktan insanların boğazları kurumuş, ciltleri pul pul olmuş. Zamanla komşu ülkelerden su satın almaya başlamışlar. Çocuklar bitlenmiş. Bitlenince kafalar, kız, oğlan demeden kazınmış. Bir de uyku dadanmış ahaliye. Meydanlar, kahveler tembel tembel horuldayan insanlarla dolmuş.

Tüm hayvanlar gitmiş gitmesine ama bir tek beyaz güvercin kalmış. Kil, çok sevdiği beyaz güvercinini, kendi payına düşen sudan damla damla içirerek yaşatıyormuş. Akkanat adlı

bu kuş da Kili bırakmak istemiyor ve onun omzundan ayrılmıyormuş.

Şu kuraklık ve şu Sam'in oyun-bozmaları olmasa hayat ne güzel olacaktı. Bir de çok susattığı için tatlı yemek yasakmış ülkede. Kil hiç çikolata yememiş ama bebekken beşikten çıkamadığı için acıdığı kardeşi iyice hareketlenip dillenece, içine çikolata renkli bir kıskançlık düşmüş. Gündüz anneden azar işittiren, gece diş çürüten.

Yine ejderhanın burnunun ucundan çıkma çok sıcak bir günmüş. Yer, duvar ateşten, hava tozdanmış. Çöl, evlerin eşiklerinden içeri girmek için bekleyen dev bir kertenkeleymiş. Canı çok sıkılan Kil resim yapmak istemiş.

Omzunda Akkanat, geçmiş odasındaki masanın başına. Nemli avuçlarından kayan boya kalemlerine aldirmeden mavi bir kartonun üstüne önce bir ev çizmiş. Eve bir baca, bacaya duman eklemiş. Yanına bir ağaç ve kitaplardan gördüğüne benzer çiçekler koymuş. Yeşil otlar dizmiş.

"Bulut, diye düşünmüş sonra, "Birkaç bulut da olsun!. Beyaz bir karton bulmuş. Üstüne üç bulut çizmiş. Makasla kesip de ekleyecekmış resme. Akkanat sevinçle uçuşmuş odada. Beyaz tüyleri saçılmış etrafa. Tanınmış bulutları.

Annesi gelince;

"Ne güzel bulutlar böyle,,, demiş.

Kil atılmış;

"Yağmur bulutu bunlar,,, demiş.

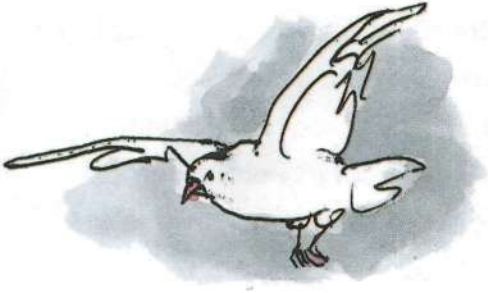
"O zaman,,, diye devam etmiş annesi, "Rengi gri olmalı. Yağmur bulutları gri olur!.,

Annesiyle birlikte beyaz bulutları griye boyamışlar. Küçük Sam durur mu? O da gelmiş odaya. Uzatmış kafasını masaya.

"Dur!-, demiş annesi, "Bu bulutları resme yapıştırırlım, Bir makas ve bir tutkal getirmiş ve Kile vermiş. Al- demiş. "Sen kes yapıştır,-

Kil, bir güzel kesmiş bulutları. Kenardan başlamış resme dizmeye. Bir yapıştırmış, iki yapıştırmış. Tam üçüncüyü yapıştıracakken Sam eline çarpmış ve bulutun bir kısmı kâğıdın kenarından taşmış. Hava sıcak, tutkal hemen kurumuş. Bulutun ucu resmin dışında kalmış. Kil çok üzölmüş. Kardeşine kızmış, küsmüş.

"Olsun. demiş annesi. "Böyle bırak, sakın atma...»

Akşam olunca, Kil, pencere kenarından dışarı bakmış. Gün kızıl bir ip gibi çekiliyormuş karanlığa. Başlamış duaya.

"Tanrım,* demiş, "Eğer yağmuru ben kaçırdıysam, benim dilimi al. Al da ülkeme yağmur ver, su ver. Su ver de şeker yiyebilelim.

Sonra yatağına uzanmış. Uyku, bir fermuarmış, gözlerini, içi gün boyu gördükleriyle dolu, bir bavul gibi kapamış. Rüyalar ülkesineymiş yolculuk.

Kil, sabah çok erken bir sesle uyanmış. Bir canavar kükrüyor sanmış. Yatakta doğrulmuş, gözlerini ovuşturmuş. Odayı ışık bürümüş derken. Sonra canavar bir kükremiş, iki kükremiş. Ardından patır patır sesler işitmiş Kil. Ayak sesine benzer. Ama ses gitmiyormuş. Canavarın adımları

olduğu yerde sayıyormuş. Sanki evin çatısında, kapı önünde, her yerdeymiş.

"Patır, patır,-,

"Rapır, rapır,,,

"Sapır, sapır,,.

Çok korkmuş Kil. Kalbi küt küt atmaya başlamış. Samin ağlama sesi duyulmuş sonra. Annesi, Sam kucağında Kil'in odasına dalmış. Sevinçle bağırmış;

"Bak! Bak! Kil yağmur yağıyor!.,

Babası da koşup gelmiş derken.

"Yaşasın! demiş, "Yağmur yağıyor.

Kil pencereye koşmuş, perdeyi hızla çekmiş. Canavar yağmurmuş. O sesler yağmurun adımlarıymış. Yağmur toprağa kızmış gibi öfkeyle yere vuruyormuş.

Hep birlikte dışarı çıkmışlar. Herkes sokaklara dökülmüş.

"Yaşasın! Yağmur yağıyor!» diye bağırılmış.

Yağmurun altında, başları gökte, ağızları açık, çıplak ayak koşmaya, dans etmeye başlamışlar.

Yağmur saçsız başlarını gagalamış, ağızlarına dolmuş, elbiselerini ıslatmış. Çölü, çamur yapmış.

Sonra bir daha yağmaz korkusuyla, herkes evden ne kadar kova varsa çıkarmış. Sokaklar kovadan geçilmez olmuş. Yağmur hızla kovaları dolduruyor yine de biriken öfkesi dinmiyormuş. Yağmur ejderhayı kovmak istiyormuş.

Annesi Kile seslenmiş;

"Oğlum, bu kovalar yetmeyecek. Odadaki çöp kutunu getir!

Kil odasına koşmuş. Bir çırpıda boca etmiş teneke kutuyu. Bir sürü kâğıt yayılmış odaya. Tam kutuyu alıp çıkacakken, Akkanat gagasında bir karton, uçuşmaya başlamış odada. Kilin omzuna konmuş. Bir şey söylemek istiyormuş. Kilin önceki gün yaptığı resimmiş bu. Kil resmi eline almış. Bir bakmış ki üçüncü bulut yerinde yok. Hani şu ucu dışarıda kalan. Ardında iz bırakmadan nereye gitmiş bu bulut?

Resimden kaçmış bulut.

Göğe çıkmış bulut.

Inga inga diye kükremiş.

Ağlayıp da ejderhayı
kovmuş bulut.

"Oh!,, diye içinden geçirmiş
Kil, "Yağmuru ben kacırmamışım.*

Pencereye koşmuş, açmış
kanadı. Annesine doğru;

"Anne, anne! Ben
kacırmamışım! Resimden kaçan bulut
yutmuş yağmuru!»

Demek istemiş.

Diyememiş.

Çıkmamış sesi.

Tutulmuş dili.

Kil'in sesini almış yağmur.

Hep aynı yere basan bir yürüyüşle
yürümüş yağmur. Elinde Kil'in dili.
Ne zaman mı durmuş? Nehirler
yataklarına dolunca, çöl gidince.

Ejderha ve dev kertenkele
gitmiş gitmesine de, geride
omzunda akkanat, kilden bir oğlan
bırakmış. Samyelinin kardeşi. Resimle
konuşan. Dili buluttan. Sesi
yağmurdan. Ünü rüzgârdan.

Zaman hızlı bir terziymiş.

Hayatı çabucak dikmiş. Büyümüş Kil.

Ünü yayılmış ağızdan ağıza.

Civar köylerden, kasaba ve
şehirlerden insanlar gelmiş. Kil'in

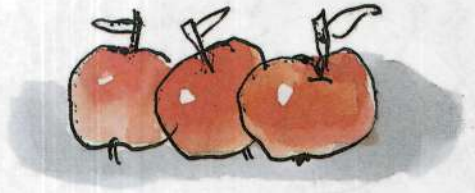
evinin önünde, ellerinde
kâğıt, karton sıra
olmuşlar. "Bir bulut çiz
bize,-, demişler,
"Yağmur bulutu
olsun!*

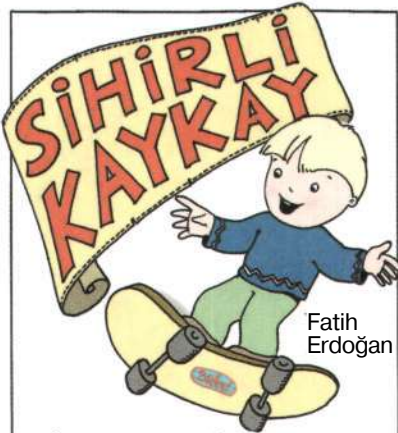
Zamanla
dili çözölen Kil
şöyle demiş;

"Ben
çizerim elbet
ama resimden
çıkmak
buluta
kalmış....

İster "Rüyadır..., de, ister "Gerçek!., Rüya ise; "Ne
zaman başladı?,, demem, gerçekse; "Ne zaman
bitti?,, demem. Tek diyeceğim; "Gökten düşen
elmaları arama. Sakın beni kınama. Attım hepsini
ağızıma!.,

Fatih Erdoğan

Alışveriş merkezinin damındaki genç sonunda kendini boşluğa bırakmıştı.

ATLADI!
BİRİSİ
BİŞEYLER
YAPSIN!

OLMAZ
BÖYLE ŞEY!

VAH
VAH ÇOK DA
GENÇ!

HAYATININ
BAHARINDA

ANAAA...
BU DA KİM?"

TANIDIK BİRİ
SANKİ...

EVET! BÜLENT VE
KAYKAY...

YETİŞEBİLECEK
MİYİM?

HAYDİ
KAYKAYIM!
GÖSTER KENDİNİ

BÜLENT KAYKAYININ
BURNUNU HIZLA YERE
YAKLAŞMAKTA OLAN
DELİKANLIYA
ÇEVİRDİ..

EVET AMA, BİR KAYKAY SİHİRLİ DE
OLSA KAÇ KİŞİYİ TAŞIYABİLİR Kİ?
HIZLA DÜŞMEKTE OLAN DELİKANLI
KAYKAYA OLANCA AĞIRLIĞIYLA
ÇARPTI.

YAVAŞÇA YERE İNDİLER. MÜTHİŞ BİR
ALKIŞ KOPTU. NEFESİNİ TUTMUŞ OLAN
HALK COŞKUyla KARŞILADI ONLARI...

BÜLENT HAYRANLIK DOLU
BAKIŞLAR ALTINDA
ORADAN UZAKLAŞTI.

NERDEYDİN
SERSEM
ÇOCUK!

ŞEY..
BİRİSİNİN
HAYATINI
KURTARDIM
DA..

YAA..
EVET. TABİİ
TABİİ...

HAYAT NORMALE DÖNDÜ.
DELİKANLI KENDİSİNE
YENİ BİR SEVGİLİ BİLE
BULDU.

BÜLENT ARTIK BİR
KAHRAMANDI...

ŞŞŞTT
BAK ŞU ÇOCUK
VAR YA...

BİLİYORUZ!

KEŞKE
KAYKAYINI
GETİRMESEYDİN
BÜLENT. BAK HERKES
SANA BAKIYOR.

SANIRIM
HAKLISIN ANNE!

TABİİ Kİ SÜRECEK...

Üç Dilek

Anonim masal

Bir zamanlar bir ormanın kıyısındaki yoksul kulübelerinde bir oduncu ile karısı kendi hallerinde yaşayıp gidermiş. Adamcağız her sabah ormana odun kesmeye gider, yemek zamanı da evine dönermiş. Yemek yerken bir yandan da komşularının sahip olduğu şeylerden söz eder, "Aah, aah, keşke bizim de olsa!" derlermiş.

Bir gün, oduncu ormanda odun keserken her zaman olduğu gibi yüksek sesle yakınmış:

"Oooof, of! Bu ne zor bir hayat! Bütün gün akşama kadar çalışmaktan canım çıkıyor, yine yoksulum, yine yoksulum.

Üstelik sahip olmak istediğim ne çok şey var..."

Tam bu sözleri söylerken birden gözlerinin önünde çok güzel bir peri kızı belirmiş.

"Yakınmalarını duydum," demiş oduncuya, "Ve sana üç dilek dileme şansı veriyorum. Bu üç dilek şansını iyi kullan, çünkü, unutma, yalnızca üç dilek dileme hakkın var."

Sonra da geldiği gibi gözden kaybolup gitmiş.

Oduncu eve döner dönmez başına geleni karısına anlatmış. O kadar heyecanlanmışlar ki, yemek bile yiyememişler. "Düşünsene," demiş karısı. "İstedığımız her şeyi dileyebiliriz, her şeyi! Oh, ne kadar mutluyum!"

"Gerçekten harika," demiş adam. "Düşün, çok zengin olabiliriz!"

"Bir evimiz olabilir," demiş karısı.

"Ne evi?" demiş oduncu. "Villamız, ya da köşkümüz... Hayır hayır bir sarayımız olabilir!.." Sevinçten gözleri parlıyormuş.

Bu şekilde konuşmuşlar, konuşmuşlar, konuşmuşlar, ama ilk önce neyi dilemeleri gerektiğine bir türlü karar verememişler. Bu yüzden dileklerini dilemeyi ertesi güne bırakmışlar ve yemek yemeye oturmuşlar.

Adam önündeki çorba kasesine bakmış bakmış ve içini çekmiş: "Yine mi çorba!" demiş. "Bir kerecik de şöyle tombul bir sosis konsa önüme!.."

İster inanın ister inanmayın, tam o anda adamın tabağında tam istediği gibi tombul bir sosis belirivermez mi!

Ne olup bittiğini ilk anlayan kadıncağız olmuş.
"Gördün mü yaptığını?" diye bir çığlık atmış.
"Küçücük bir sosis için bir dilek şansımızı harcadın.
Şimdi iki dilek şansımız kaldı."

"Aman canım, neyse, iki tane daha var," demiş adam.

"Tek söyleyeceğin bu mu yani?" diye öfkeyle söylenmiş kadın. "Harika şeyler dileyebilecekken, gidip dileğimizi harcadın. Nasıl bu kadar aptal olabiliyorsun?"

Kadın böyle böyle söylenmiş durmuş. Sonunda adamın sabrı taşmış ve çığlığı basmış:

"Yeter be, yeter! Bıktım bu sosis lafından."

Senden de bıktım. Dilerim o sosıs senin burnuna yapışsın!"

Daha adamın ağzından bu son söz çıkar çıkmaz, sosıs havalanıp kadının burnuna yapışmaz mı!

"Yaptığını görüyor musun?" diye avaz avaz bağırmaya başlamış kadın. Kopasica dilin yüzünden bir dilek hakkımızı daha harcadın!" Bu arada burnundaki sosısı çıkarmak için çırpınıyormuş, ama bir türlü başaramıyormuş.

"Ama hâlâ bir dilek hakkımız daha var," demiş adam. "Zengin olmayı dileyebiliriz."

"Eğer bütün hayatımı burnumda bir sosisle geçireceksem, para, mal mülk ne işime yarar ki?" diye

bağırması kadın. "Herkes bana güler. Bence yapılacak tek şey var: Hemen burnumdaki sosisten kurtulmamı dileyeceğiz, anladın mı!"

"Ama o zaman yine eskiden olduğu gibi yoksul kalacağız," demiş adam.

"Ben anlamam, benim dileğim bu!" demiş kadın ve burnundaki sosisten kurtulmuş.

Böylece, ellerine geçen üç dilek fırsatına rağmen oduncuyla karısının hayatı aynı kalmış. Hatta, söylemesi üzücü, ama yemekte bir sosisleri bile yokmuş.

İki Kurbağa

Bütün bir yaz boyunca hiç yağmur yağmamıştı. Irmaklar ve göller kurumuştu. Su aramakta olan iki kurbağa sonunda derin bir kuyunun başına geldiler. Acaba kuyuya atlasak mı, yoksa atlamasak mı diye fikir yürütmeye başladılar.

Biri: Bence... diye vırakladı, "Su harika görünüyor. Atlayabiliriz. Yalnızca ikimize ait bol su, düşünsene bir...

İkincisi başını salladı ve kuyudan uzaklaştı.

"Söylediğin doğru olabilir, dedi, "Ama ya bu kuyu da kuruyuverirse? O zaman kuyudan bile çıkmayı başaramayız.*

İlk kurbağa bir süre düşündü. Sonra o da kuyudan uzaklaştı.

"Haklısın galiba,* dedi öteki.

"İnsan kendini bir kuyuya atmadan önce iyi düşünmeli.*

(Anonim)

Zorro

İspanyolca'da tilki anlamına gelen Zorro, Don Diego Vega'nın gizli kimliğidir. Don Diego, Kaliforniya yöresinde İspanyolların yaşadığı çağda yaşamış bir silahşör ve soyludur. O da Robin Hood gibi, güçsüzün yanında yer almış, zalim İspanyol yönetiminin kötü uygulamalarına karşı savaşırken kendine özgü tilkice kurnaz yöntemlerle her seferinde kaçmayı başarmıştır. Johnston McCulley tarafından yazılmış ve ilk kez 1919'da "Capistrano'nun Laneti" adıyla haftalık öykü dergisi "All-Story Weekly"de dizi olarak yayımlanmıştır.

İspanyol tarzı bir pelerini, siyah kostümü, tepesi düz şapkasını kara bir maske ile tamamladığı özel giysisi vardır. Başlarda maske sadece gözlerini değil, tüm yüzünü kaplıyordu. Silahı da düşmanının yüzünde üç hareketle bir "Z" harfi çizdiği kılıcıdır. Bir

de Indiana Jonesvari bir kamçısı vardır. Orijinal öyküde Zorro bir tabanca da kullanmıştır. Zorro tipinin sonraları Batman ve öteki benzer kahramanlara da esin kaynağı olduğu söylenebilir.

Nerde şu fare!
Bir elime geçirsem...

En son şu taraf a doğru
gitmişti! Üff! Amma da
voruldum!

O ortaya çıktığından
beri kimse benimle
ilgilenmiyor...

Ona gününü göstereceğim!

Hey sen! Kırmızı
bir fare gördün
mü?

Ne? Ne
faresi?

Eğer doğruyu
söylersen seni
burdan
çıkarırım!

Bu da kim
yahu?
Deli midir
nedir?

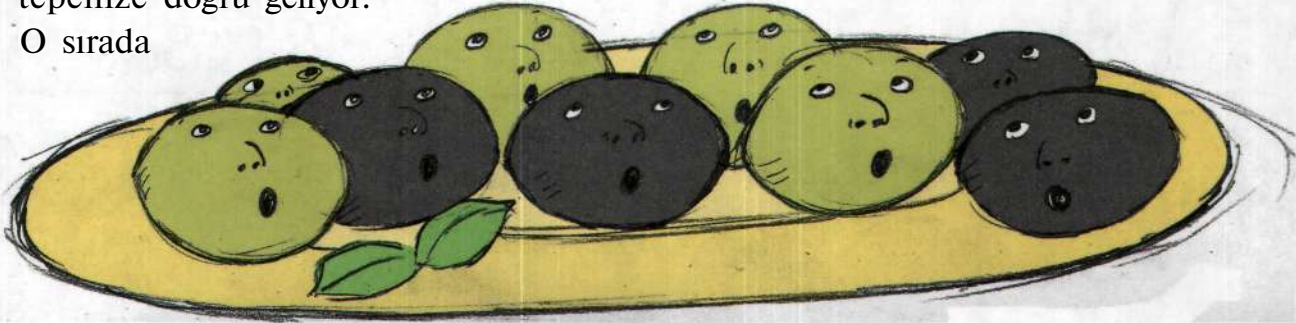

herkes biletini oradan almaya çalışıyor. Bir tabağın içine tam kırk tane yeşil zeytin, dört tane de siyah zeytin koyup iyice karıştırın. Sonra da elinize bir çatal alın ve gözlerinizi kapayıp çatalı tabağa saplayın. Söyleyin bakalım, çatalınıza yeşil zeytin gelme şansı mı daha yüksek, yoksa siyah zeytin mi? Tabii ki çok olan zeytin. Şimdi kendinizi zeytin yerine koyun. Çatal tepenize doğru geliyor. O sırada

ucunda iki zeytinle karşıma dikildi. Zeytinlerden biri siyah, biri yeşildi. Ben de anlatmak istediğimi ne kadar güzel bir örnekle açıkladığımı düşünmüştüm.

"Bu yaz bir şey öğrendim," dedi Acar, "Zeytin ağaçları bir yıl az, bir yıl çok ürün verir? Sence neden?"

siyah zeytin mi yoksa yeşil zeytin mi olduğunuzun bir önemi var mı? Renginiz ne olursa olsun çatalın size saplanma olasılığı aynı. Yani bütün biletlere piyango vurma şansı eşit, hangi gişeden alırsanız alın.

Tam böyle güzel güzel anlatıyordum ki, Acar çatalın

Verdiğim zeytinli örnek başıma iş açmıştı. Üstelik soruları ben soracakken, çetin bir soruyla karşı karşıya kalmıştım. Siz biliyorsanız, bana yardım edin.

fatih Erdoğan

A sağdaki hayvanlarla müzik aletleri arasında bir ilişki var. Bu ilişkiyi bulup, örnekteki gibi eşleştiriniz.

Fil	Keman
Karga	Flüt
Deve	Gitar
Geyik	Piyano
Papağan	Zurna
Zürafa	Davul

A sağdaki paragrafta boş bırakılmış olan yerlere uygun gelen sözcükleri bulup, yazınız.

Aykut sıkıntıdan.....du. Hemen bir arkadaşına gitti.
Arkadaşı onun böyle.....diye çıkıp gelmesine şaşırmıştı.
"Ne o, sen yaşıyor muydun?" diye bir espri.....tı. Tam o
anda arkadaşının annesi aniden içeri girince ikisinin de ödü

A sağıdaki cümleleri tamamlayınız.

(Örn. Timsah gitar çalamaz çünkü kolları çok kısa.)

Fil piyano çalamaz, çünkü.....

Karga flüt çalamaz,

çünkü.....

Papağan zurna çalamaz,

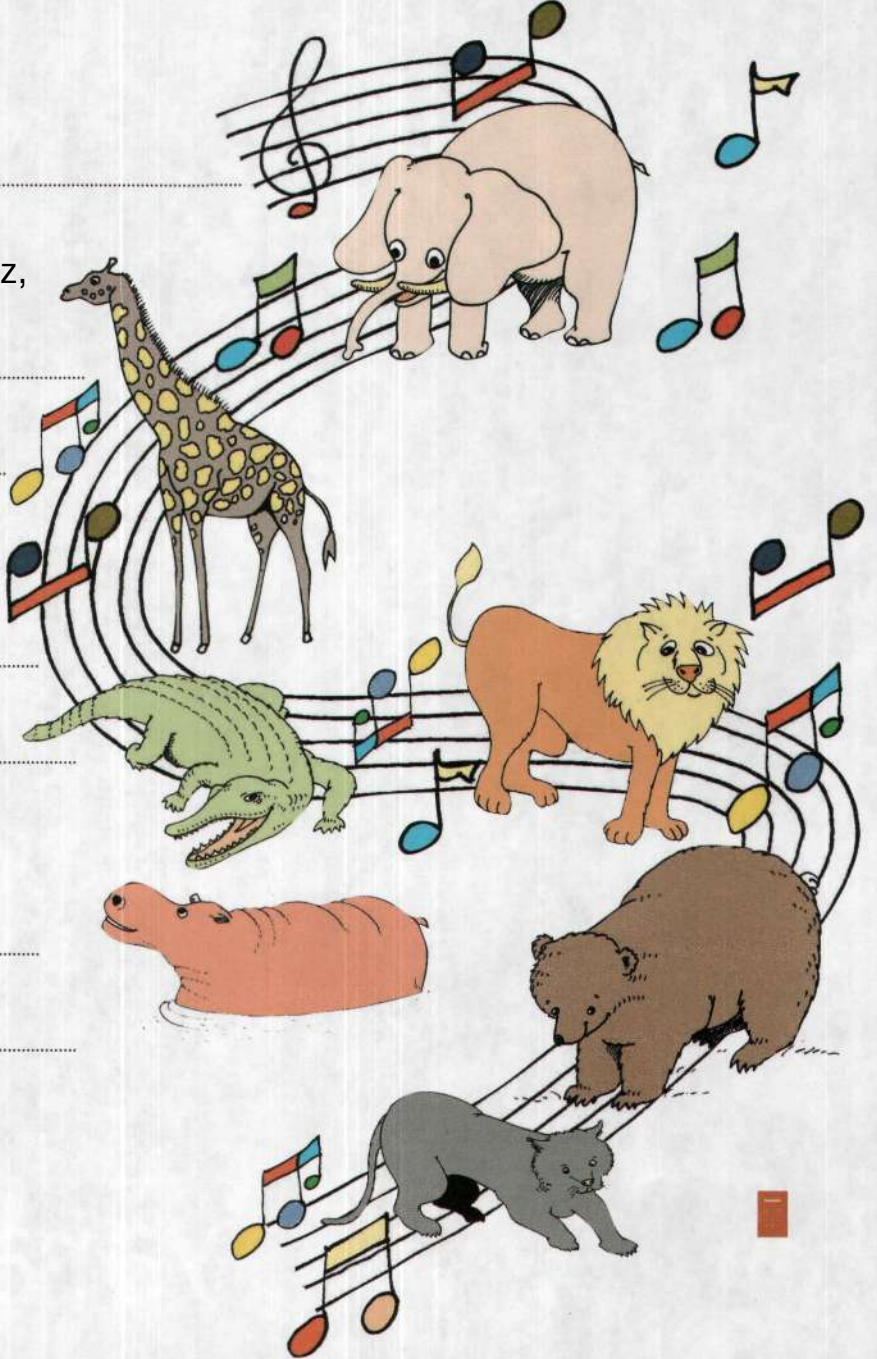
çünkü.....

Geyik keman çalamaz,

çünkü.....

Zürafa saz çalamaz,

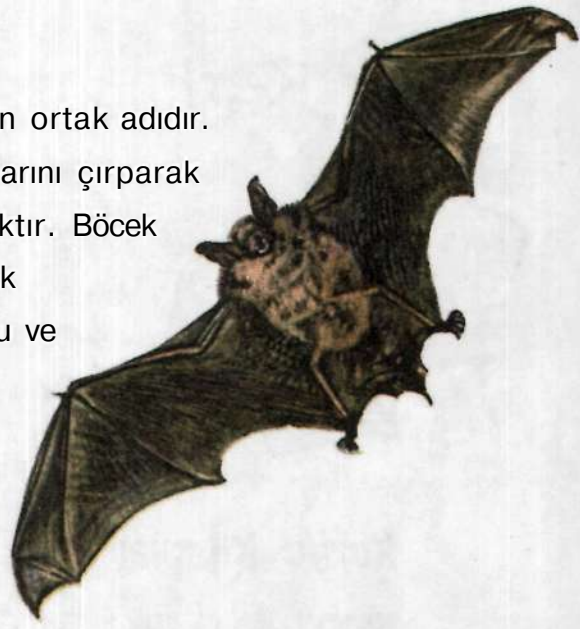
çünkü.....

30

yarasalar

Yarasalar *arasasında* tam 980 uçan memeli türünün ortak adıdır. Memeliler arasında, süzülerek değil, kanatlarını çırparak gerçek anlamda uçmayı beceren tek yaratıktır. Böcek yer, hatta böceklerin aşırı çoğalmalarını önlemek açısından yararlı bir hayvandır. Meyve, çiçektozu ve balözü de yiyebilirler. Amerika'nın tropik kesimlerinde yaşayan bazı vampir yarasalar ise memelilerin ve iri kuşların kanlarını emerler. Bu türler kuduz hastalığının da yayılmasına yol açarlar.

Batı'da korkutucu efsanelere konu olmuşlardır, Doğu'da ise uzun yaşamanın ve şansın simgesidirler.

Yarasaların tümüne yakın bir bölümü gün boyunca barınaklarında kalır ve gece olduğunda beslenmeye çıkar. Barınak için genellikle mağara, kaya oyukları gibi kuytuları seçerler. Birçok tür uyuklamak, besinlerini güvenilir bir yerde çığneyip yutmak ve kötü hava koşullarından korunmak için geceleri de mağaralara girer. Uçmak, bu memelilerin yer değiştirmek için kullandıkları başlıca yoldur. Bazı yarasalar yerden kolaylıkla havalanabilir. Uzun kuyruklu yarasalar ise olabildiğince yüksek yerlere tüneler ve uçmak için kendilerini boşluğa bıraktıklarında bir süre düşerler. Yarasalar genellikle geniş topluluklar oluşturacak biçimde bir araya gelir, tünelerine baş aşağı asılırlar. 20 yıla kadar yaşayanları vardır.

Yarasalar yönlerini ses dalgalarıyla bulurlar. Yüksek frekanslı kısa ses darbeleri üretir. Çevreden yansıyan seslerin geri dönüş süresi, yarasanın engellerin veya avının ona ne kadar uzaklıkta olduğunu anlamasını sağlar.

keriman@mavibulut.com.tr

Keriman Abla'nın Kitap Sofrası

Kitabın Adı: Papatya ve Kurtlar

Yazan: Pija Lindenbaum

Çeviren: Ali Arda

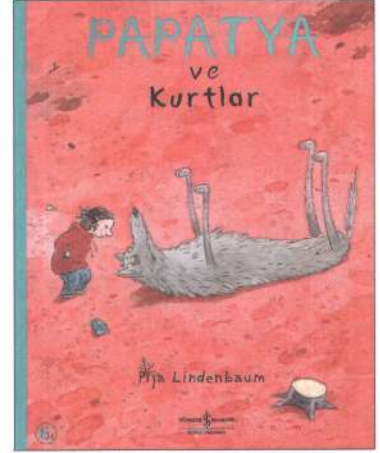
Yayınevi: İş Bankası Kültür

Yayınları

Tür: Öykü

32 sayfa 7 yaş ve üstü

ISBN 975-458-812-0

Kurtlu Kitaplar

Başlığa kurtlu kitaplar dediğime bakmayın. Böyle söyleyince kestane kurdu gibi bir şeyler geliyor insanın aklına. Ama bu kurtlar vahşi doğada yaşayan, uluyan, sivri dişli kurtlar. Kahramanı bir kurt (ya da kurtlar) ve bir çocuk olan kitapların sayıları arttı bugünlerde. Nedendir bilmiyorum. Bunların üçünden söz edeceğim size. Aralarında en sevdiğim Papatya ve Kurtlar. Çok güzel ve çok komik bir öyküsü var. Kahramanımız Papatya vahşi kurtlarla eğlenceli bir gün geçiriyor. Bizim pimpirikli, temkinli Papatya'mız iş başa düşünce neler yapıyor neler... Kurtlara çorba bile yapıyor. Resimleri de çok güzel. Hele kapak resmine bakıp bakıp gülüyorum doğrusu.

Diğer kitap Remzi Yayınevi'nden çıkan "Kardeşim Kurt". Bu kitap biraz daha büyükler için (13 yaş ve üstü). Macera, sizi kitabın daha başında yakalıyor. Torak adında bir çocuk, yavru bir kurtla arkadaş oluyor ve birlikte ormanda dehşet saçan vahşi ayıya karşı mücadele ediyorlar. Kitabın ikincisi Ruh Gezgini de yeni çıktı. Öteki kitapsa Yapı Kredi Yayınlarından çıkan "Dişi Kurt ile Çocuk". Bu kitap daha da büyükler için ve diğerlerine göre daha fantastik bir kitap. Bir kız

çocuğu ile dişi bir kurt arasındaki ilişkiyi ve onlara savaş açanlarla mücadelelerini anlatıyor. Üç kitaplık bir dizinin ilki. Fantastik kitaplar okumayı sevenlere önerebilirim.

İşte kitap kurtlarına göre üç kurtlu kitap. İyi okumalar!

- Acaba çocuđuma hangi Kitabı alsam?
- Çocuđuma Kitap seçmek için nasıl zaman bulacağım?
- iyi çocuk Kitabını nereden bulabilirim?
- Bir Kitabın iyi olup olmadığına nasıl Karar vereceğim?

.....

vb. soruları kendinize soruyorsanız...

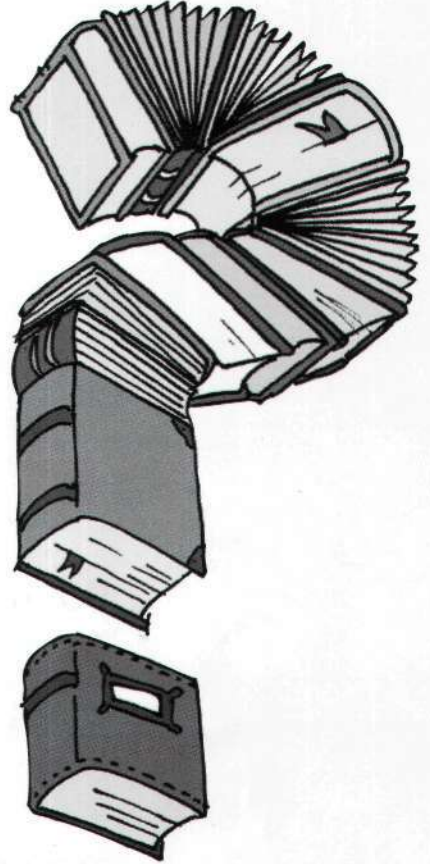
iyi çocuk Kitabının adresiyle tanışın:

www.binbirkita.com

özenle seçilmiş... indirimli...

sadece çocuklar için...

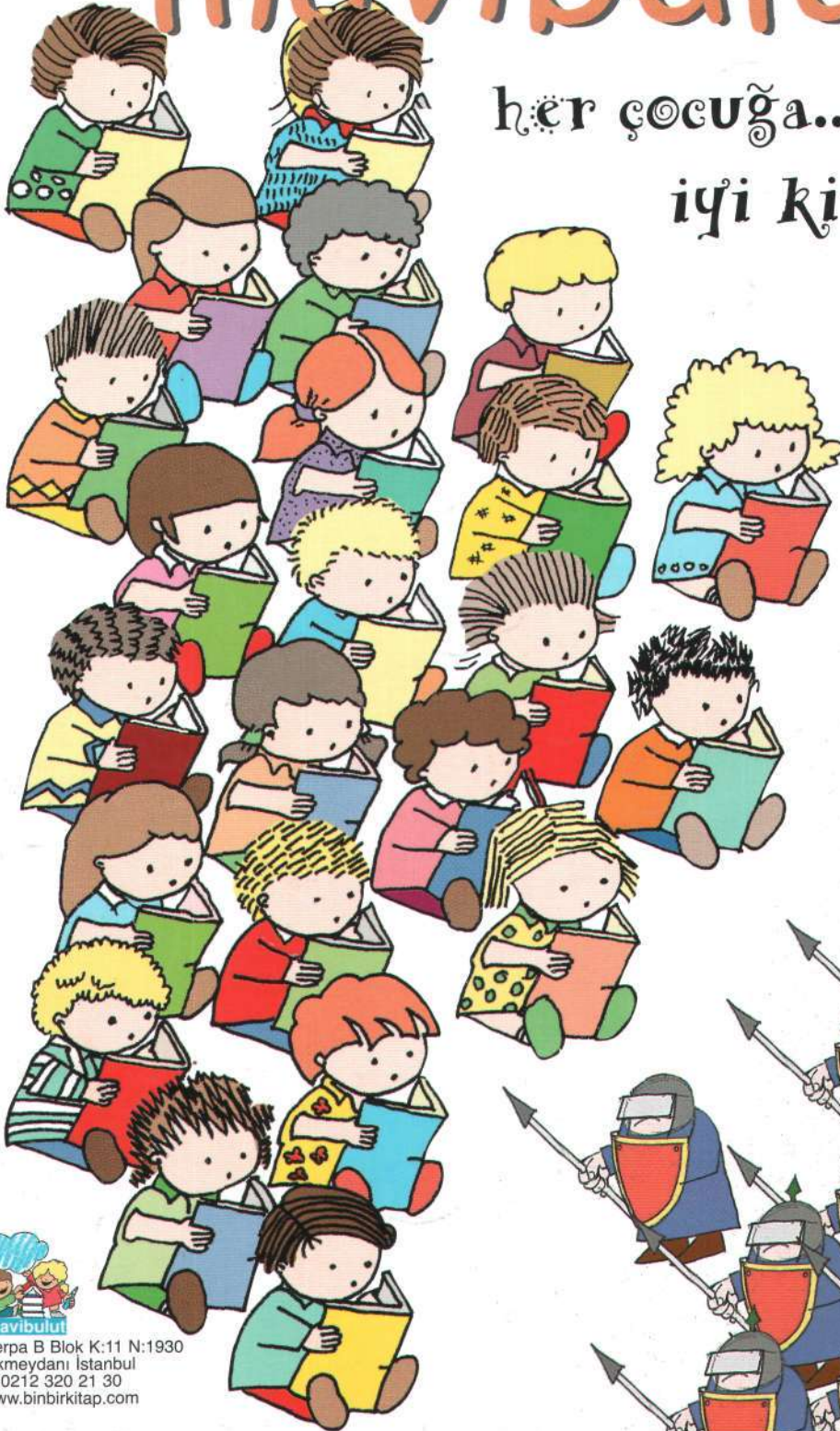
tel: 0222 320 21 30

mavibulut

her çocuęa...

iyi kitap...

Perpa B Blok K:11 N:1930
Okmeydanı İstanbul
T: 0212 320 21 30
www.binbirkitap.com